

Крипович С. І.,

курсант

Навчально-науковий інститут
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Ділігул А. С.,

доцент кафедри

цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ФІНАНСОВЕ ПРАВО ЯК НОРМАТИВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ

Сучасна теорія і практика потребує пошуку нових методологічних підходів у дослідженні фінансового права і його складових як складного історично сформованого явища правового буття. Фінансове право є необхідною умовою і ефективним засобом реалізації Конституції і законів України у сфері функціонування публічних фінансів у процесі фінансової діяльності держави. Бюджет будь-якої країни відображає її соціально-економічну й політичну природу та зміст фінансової діяльності.

Проблеми фінансової політики перебувають у колі досліджень Загороднього А. [1, с. 11], Беха Г. [2, с. 5], Воронова Л. [3, с. 13], Стельмаха В. [4, с. 529], багатьох інших вітчизняних і зарубіжних теоретиків та практиків, однак в умовах фінансової кризи, значного державного боргу і активного проведення реформ набувають особливого значення з метою переоцінки здобутків і прорахунків реального стану економіки, вдосконалення правового режиму регулювання фінансових відносин, забезпечення фінансової стабільності й незалежності України в глобальному просторі міждержавної конкуренції.

Мета тези полягає у розкритті поняття фінансового права як нормативного забезпечення фінансової політики та фінансового механізму держави.

Фінансове право як галузь права є складним поліструктурним динамічним утворенням. Правовідносини з приводу фінансів відображають економічні суспільні відносини, тому зміни в економічному розвитку країни безпосередньо впливають на процес структуризації цієї галузі. Як відомо, генератором діяльності держави виступають фінансові відносини. За умов фінансової нестабільності у більшості сфер суспільного життя комплексне дослідження теоретичних і практичних проблем формування й реалізації фінансової політики є, на думку автора, актуальним.

Свою фінансову політику держава реалізує за допомогою фінансового механізму, склад і структура якого визначаються рівнем розвитку економіки, відносинами власності, історичними та національними особливостями окремої країни. Фінансовий механізм у широкому розумінні – комплекс фінансових методів і важелів впливу на соціально-економічний розвиток суспільства. Фінансова політика – це комплекс державних заходів, що забезпечують ефективне функціонування фінансів і фінансової системи.

Це, у свою чергу, стимулює розвиток матеріального виробництва і створює економічний ґрунт для здійснення державою покладених на неї функцій і завдань. Фінансова політика охоплює широкий комплекс заходів: розробку загальної концепції фінансової політики, визначення її основних напрямів, цілей і головних завдань; створення ефективного фінансового механізму; управління фінансовою діяльністю держави та суб'єктів господарювання [5, с. 159].

Фінансова політика є складовою частиною економічної політики держави. В ній конкретизуються головні напрями розвитку економіки; визначається загальний обсяг фінансових ресурсів, їхні джерела, шляхи використання; розробляються механізми регулювання і стимулювання соціально-економічних процесів фінансовими методами. Фінансова система як об'єктивне явище (публічні й приватні фінанси, державні фінанси, міжнародні фінанси, фінансовий ринок, фінанси суб'єктів господарювання, фінанси домогосподарств) є ознакою незалежності держави.

Фінансова система України, незважаючи на певний шлях становлення, перебуває у стадії динамічного розвитку, оскільки рухає економічні процеси. Фінансове та адміністративне право теоретично, методологічно, і відповідно, практично впливає на регулятивні механізми, що ґрунтуються на фінансово-економічних інтересах, адже фінансовий ринок як узагальнена система фінансових відносин об'єднує публічні, приватні, міжнародні фінанси. І в кожному суспільстві держава повинна бути гарантом захисту загальнолюдських цінностей, прав та свобод громадян.

Новий розвиток вітчизняної фінансової системи пов'язується зі вступом України до СОТ. Основою фінансової політики держави є вибір фінансово-правової моделі розвитку суспільства за участі у формуванні фінансової політики всіх гілок влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, небайдужих громадян, міжнародного співтовариства.

Фінансовий механізм – сукупність фінансових методів і форм, інструментів та важелів впливу на соціально-економічний розвиток суспільства. Підсистеми фінансового забезпечення і фінансового регулювання тісно взаємозв'язані.

Список використаних джерел:

1. Загородній А. Г. Фінансовий словник (3-тє вид. випр. та доп.). Київ: ТОВ «Знання», КОО, 2009. 567 с.
2. Бех Г. В. Фінансове право України: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2011. 320 с.

3. Воронова Л. К. Фінансове право України: підручник. Київ: Прецедент; Моя книга, 2009, 448 с.
4. Стельмах В. С. Енциклопедія банківської справи України. Київ: Молодь; Ін Юре, 2011. 680 с.
5. Пришва Н. Ю. Публічні доходи: поняття та особливості правового регулювання: монографія. Київ: КНТ, 2010. 200 с.
6. Шемчушенко Ю. С. Юридична енциклопедія: в 6 т. Київ: Українська енциклопедія. 768 с.
7. Вінницький Д. В. Предмет і система фінансового права. *Правознавство*. 2012. № 5. С. 38.
8. Орлюк О. П. Фінансове право: навч. посібник. Київ: Юрінком Інтер, 2013. 528 с.
9. Пришва Н. Ю. Проблемні питання предмета та системи фінансового права. *Фінансове право*. 2008. № 1 (1). С. 16-20.
10. Мозговий О. М., Оболенська Т. Є., Мусієць Т. В. Міжнародні фінанси: навч. посібник. Київ: КНЕУ, 2005. 504 с.

Куликов О. А.,

курсант

Навчально-науковий інститут
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Ділігул А. С.,

доцент кафедри

цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Перехід України до ринкових принципів господарювання спричинив суттєві зміни у плануванні, обліку та контролі виробничо-господарської діяльності підприємств різних галузей економіки та форм власності. Тому необхідний контроль, який називається ревізією.

Аудит – даних бухгалтерського обліку та показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора щодо їх достовірності в усіх істотних аспектах та відповідності вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інші правила (правила внутрішнього розпорядку суб'єктів господарювання) відповідно до вимог користувача [1].

Професор Ф. Бутинець зазначає, що основною метою аудиту є «встановлення достовірності бухгалтерського обліку та фінансової звітності, її повноти та відповідності чинному законодавству та встановленим стандартам» [2]. Проте розуміння природи випускного іспиту у світовій